

College voor de toelating van bestrijdingsmiddele, intervenient: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tillader direktivet om farlige stoffer, at en medlemsstat fastsætter yderligere betingelser for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 20. maj 2003 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.)**

(Sag C-293/03)

(2003/C 251/06)

Ved dom afsagt den 20. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. juli 2003, har Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er nationale bestemmelser, såsom den belgiske lov af 21. maj 1991 (om etablering af visse forbindelser mellem belgiske pensionsordninger og pensionsordninger indført af internationale offentlige institutioner) og såsom artikel 4, stk. 2, i den belgiske kgl. anordning af 23. december 1996 (til gennemførelse af artikel 15, 16 og 17 i lov af 26.7.1996 om modernisering af den sociale sikring og om styrkelse af de lovbestemte pensionsordninger) eller artikel 11 i bilag VIII til Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, i strid med artikel 2 EF, 3 EF, 17 EF, 18 EF, 39 EF, 40 EF, 42 EF og 283 EF i traktaten om Den Europæiske Union og med artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68 <sup>(1)</sup> af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet:

1. for så vidt som disse nationale bestemmelser og tjenestemandsvedtægten ikke gør det muligt for en borger i Den Europæiske Union, såsom sagsøgeren, hvis erhvervsmæssige karriere er foregået i en virksomhed eller i en national offentlig tjeneste, og derefter i Fællesskabernes offentlige tjeneste, eller omvendt, at sammenligne de pensionsrettigheder, som vedkommende ville opnå i hver ordning, det være sig den nationale eller europæiske, ved overførsel af de rettigheder, som er erhvervet i de øvrige ordninger, og på baggrund af denne sammenligning at anmode om overførsel af disse

rettigheder, enten fra den nationale ordning til den europæiske ordning eller omvendt, altså fra den europæiske ordning til den nationale ordning

- for så vidt som disse bestemmelser ved at foreskrive, at den pågældende udtrykkeligt skal give afkald på overførsel fra den belgiske ordning til den europæiske ordning, eller ved at føre til en administrativ praksis af dette indhold, uden at der er sket en sådan sammenligning, vildleder eller kan vildlede den pågældende arbejdstager
- for så vidt som disse nationale bestemmelser ikke gør det muligt ved tilkendelse af en national førtidspension at tage hensyn til de år, hvor den pågældende har haft erhvervsmæssig beskæftigelse som tjenestemand ved Den Europæiske Union?

<sup>(1)</sup> EFT 1968 II, s. 467.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. april 2003 af Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co OHG**

(Sagerne C-327/03 og C-328/03)

(2003/C 251/07)

Ved kendelse afsagt den 30. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. juli 2003, har Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co. OHG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF <sup>(1)</sup> af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15) fortolkes således, at der for de nationale tilsynsmyndigheders tildeling af telefonnumre kan opkræves et gebyr, der tager hensyn til den økonomiske værdi af det tildelte nummer, selv om en telekommunikationsvirksomhed, der driver virksomhed på det samme marked og som har en dominerende stilling på dette marked, i meget stort omfang har overtaget telefonnumre uden omkostninger fra sin forgænger — den tidligere

statslige monopolvirksomhed — og en efterfølgende opkrævning af gebyrer for denne gamle beholdning af numre som følge af national ret ikke er mulig?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2. Kan den virksomhed, der indtræder på markedet, i en sådan situation uafhængigt af virksomhedens øvrige omkostninger ved at komme ind på markedet og uden en hertil knyttet analyse af virksomhedens chancer i konkurrencen med den på markedet dominerende virksomhed belastes med et engangsgebyr for tildelingen af et telefonnummer på en bestemt procentsats (her 0,1 %) af den anslåede årsomsætning, der kan opnås ved videregivelse af telefonnummeret til en slutkunde?

(<sup>1</sup>) EFT L 117, s. 15.

### Sag anlagt den 30. juli 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal

(Sag C-334/03)

(2003/C 251/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. juli 2003 anlagt sag mod Republikken Portugal af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A.M. Alves Vieira og S. Rating, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Portugal ikke har overholdt sine forpligtelser, idet den ikke i praksis sikrer gennemførelsen af artikel 4d i direktiv 90/388/EØF (<sup>1</sup>), som senest ændret ved direktiv 96/19/EF (<sup>2</sup>).
2. Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Artikel 13 i lov nr. 91/97 fritager basistelenetoperatøren for betaling af gebyr for etablering af telenet og for indrømmelse af den nødvendige ret til adgang til det offentlige net. Bestemmelsen indebærer, at PT Comunicações som eneste

basistelenetoperatør er fritaget for afgiften, der derimod afkræves alle andre netoperatører.

Denne fordelagtige behandling af PT Comunicações sammenlignet med de andre netoperatører med hensyn til de økonomiske vilkår for indrømmelse af ret til adgang forekommer ikke objektivt begrundet. At behandle PT Comunicações forskelligt fra de andre netoperatører uden en objektiv begrundelse er diskrimination med hensyn til indrømmelse af ret til adgang til fordel for PT Comunicações, hvilket er i strid med direktivets artikel 4d.

(<sup>1</sup>) Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28.6.1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10).

(<sup>2</sup>) Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13.3.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester (EFT L 74 af 22.3.1996, s. 13).

### Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra

(Sag C-337/03)

(2003/C 251/09)

Ved kendelse afsagt den 15. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. august 2003, har Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 44, stk. 3, litra g), EF, artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EØF) (<sup>1</sup>) og artikel 2, stk. 2, 3 og 4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EØF) (<sup>2</sup>), som affattet ved direktiv 83/349 (<sup>3</sup>) og 90/605 (<sup>4</sup>) fortolkes således, at disse regler er til hinder for en lov i en medlemsstat, som udelukker straf for overtrædelsen af de pligter til offentlighed og pålidelig oplysning, der påhviler selskaberne, når der er givet oplysninger, som, skønt de er tænkt at skulle medføre skade for selskabsdeltagere eller offentligheden for at opnå en uberettiget fortjeneste, er følgen af skønsmæssige